

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 56/2542

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.พ. มาตรา 104, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

พยานโจทก์เป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ และไม่เคยรู้จักจำเลยที่ 3 กับพวกมาก่อนไม่มีเหตุให้ต้องระแวงสงสัยว่าจะแกล้งเบิกความปรักปรำจำเลย นอกจากนี้ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศ.และสิบตำรวจตรีพ.ยังตรงกันว่า เมื่อไปถึงบ้านที่เกิดเหตุปรากฏว่าประตูหน้าต่างบ้านนั้นปิดทั้งหมด ซึ่งหากในวันนั้นมีการ เปียแซร์ดังที่จำเลยที่ 3 ต่อสู้ ก็ไม่น่าจะต้องมีการปิด ประตูหน้าต่างกันแต่อย่างใด ทั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกศ. เรียกให้เปิดประตูหน้าบ้านจำเลยที่ 3 ก็วิ่งหนีออกไป ทางหลังบ้าน โดยในมือกำ ถุงพลาสติกบรรจุเมทแอมเฟตามีน 5 เม็ด และพวกของจำเลยที่ 3 อีก 2 คน ต่างก็มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุ อยู่ในถุงพลาสติกคนละ 1 ใบ โดยเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกครอบครองไว้นั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 300 เม็ด ที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง และหลอด พลาสติกสีเหลืองที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุ น่าเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่จำเลยที่ 3 กับพวกนั้น เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกแต่ละคนแบ่งแยก ไปจากเมทแอมเฟตามีนที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดงและใน หลอดพลาสติกสีเหลือง การที่จำเลยที่ 3 กับพวกแบ่งแยกใส่ ถุงพลาสติกถุงละ 5 เม็ด หรือ 10 เม็ด ก็เพื่อความสะดวก ในการจำหน่าย จึงฟังได้ว่าจำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมี เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 328 เม็ดหนัก 31.25 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 67, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, และริบของกลางจำเลยที่ 1 ให้การและแก้ไขคำให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพ 10 เม็ด ปฏิเสธว่ามีได้มีเมทแอมเฟตามีนตามจำนวนในฟ้องไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพจำเลยที่ 3 ให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพจำนวน 5 เม็ด ส่วนที่เหลืออีก 323 เม็ด เป็นของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 ไม่ได้รู้เห็นเกี่ยวข้องด้วยศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกคนละ 10 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 5 ปี ริบของกลางจำเลยที่ 1 และที่ 3 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสามคนละ 8 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ ลดโทษ

ให้ทั้งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยที่ 3 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาโต้แย้งคัดค้านว่า เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยที่ 3 กับพวกได้พร้อมกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 328 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หนัก 3.094 กรัม คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 ว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีร้อยตำรวจเอกศิริชัยครูประเสริฐวัฒนา และสิบตำรวจตรีไพโรจน์ รุ่งเรือง ผู้จับกุมจำเลยที่ 3 กับพวกเบิกความว่า ก่อนจับกุมจำเลยที่ 3 กับพวกประมาณ 2 สัปดาห์ ร้อยตำรวจเอกศิริชัยสืบทราบว่าบ้านที่เกิดเหตุซึ่งจำเลยที่ 1 และที่ 2 เช่าอยู่นั้น มีการขายเมทแอมเฟตามีน ในวันเกิดเหตุ ร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ขอหมายค้นจากพันตำรวจตรีวสันต์ แก้วแสงเอก และนำกำลังตำรวจรวม 10 คน ไปยังบ้านที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงปรากฏว่าบ้านที่เกิดเหตุปิดประตูหน้าต่าง ร้อยตำรวจเอกศิริชัย จึงให้สิบตำรวจตรีไพโรจน์อ้อมไปทางหลังบ้าน ส่วนร้อยตำรวจเอกศิริชัยป็นขึ้นไปดูภายในบ้านทางช่องลมหน้าบ้าน เห็นจำเลยที่ 3 กับพวกนั่งรวมกันอยู่บนพื้นกลางบ้าน ต่อจากนั้น ร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ลงมาแล้วเรียกให้คนในบ้านเปิดประตู ปรากฏว่าจำเลยที่ 3 วิ่งไปเปิดประตูหลังบ้านเพื่อหลบหนี จึงถูกสิบตำรวจตรีไพโรจน์ซึ่งดักรออยู่จับตัวไว้ได้ หลังจากนั้นพวกของจำเลยที่ 3 ได้เปิดประตูหน้าบ้านให้ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวกเข้าไปในบ้าน ปรากฏว่าบริเวณพื้นกลางบ้านที่จำเลยที่ 3 กับพวกนั่งล้อมวงกัน มีถุงพลาสติกสีแดง 1 ใบ หลอดพลาสติกสีเหลืองมีฝาปิด 1 หลอด วางอยู่ ซึ่งสิบตำรวจตรีไพโรจน์เปิดออกดูต่อหน้าจำเลยที่ 3 กับพวก พบเมทแอมเฟตามีนสีเหลืองส้มเม็ดกลมแบนอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง 200 เม็ด และอยู่ในหลอดพลาสติกยาวประมาณ 10 เซนติเมตร 100 เม็ด ตรวจค้นตัวจำเลยที่ 3 พบในมือข้างขวากำ ถุงพลาสติกมีเมทแอมเฟตามีนลักษณะเดียวกัน 5 เม็ด และพบเมทแอมเฟตามีนที่มีลักษณะเดียวกันที่กระเป๋ากางเกงจำเลยที่ 1 จำนวน 10 เม็ด และกระเป๋าสีเสื้อของจำเลยที่ 2 จำนวน 5 เม็ด กับยังพบเมทแอมเฟตามีนอีก 8 เม็ด ตกอยู่ที่พื้นห้องน้ำด้วย ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวกจึงควบคุมจำเลยที่ 3 กับพวกพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโป่ง เห็นว่าพยานโจทก์ดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่และไม่เคยรู้จักจำเลยที่ 3 กับพวกมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ต้องระวางสงสัยว่า จะแกล้งเบิกความปรี๊ดปราจจำเลย นอกจากนี้ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศิริชัยและสิบตำรวจตรีไพโรจน์ยังตรงกันว่าเมื่อไปถึงบ้านที่เกิดเหตุ ปรากฏว่า ประตูหน้าต่างบ้านนั้นปิดทั้งหมด ซึ่งหากในวันนั้นมีการเปื้อนแซ่กันดังที่จำเลยที่ 3 ต่อสู้ก็ไม่น่าจะต้องมีการปิดประตูหน้าต่างกันแต่อย่างใดทั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกศิริชัยเรียกให้เปิดประตูหน้าบ้านจำเลยที่ 3 ก็วิ่งหนีออกไปทางหลังบ้านโดยในมือกำ ถุงพลาสติกบรรจุเมทแอมเฟตามีน 5 เม็ด และพวกของจำเลยที่ 3 อีก 2 คน ต่างก็มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุอยู่ในถุงพลาสติกคนละ 1 ใบโดยเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกครอบครองไว้นั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 300 เม็ด ที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง และหลอดพลาสติกสีเหลืองที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุ น่าเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่ตัวจำเลยที่ 3 กับพวกนั้น เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกแต่ละคนแบ่งแยกไปจากเมทแอมเฟตามีนที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดงในหลอดพลาสติกสีเหลือง การที่จำเลยที่ 3 กับพวกแบ่งแยกใส่ถุงพลาสติกถุงละ 5 เม็ด หรือ 10 เม็ด ก็เพื่อความสะดวกในการจำหน่าย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่จำเลยที่ 3 ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบา นั้น เห็นว่า จำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองถึง 328 เม็ด ซึ่ง

ถือได้ว่าเป็นจำนวนมาก ดังนั้น โทษที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลงแก่จำเลยที่ 3 จึงเป็นคุณมากอยู่แล้ว ส่วนฎีกาของจำเลยที่ 3 ในประการอื่นล้วนแต่ไม่เป็นสาระแก่คดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิจารณาลงโทษจำเลยที่ 3 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 56/2542พนักงานอัยการ จังหวัดราชบุรีโจทก์นาย ณรงค์ ปิรติ กับพวกจำเลย ป.วิ.อ. ม. 227 พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2465 ม. 15, ม. 66 พยานโจทก์เป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ และไม่เคยรู้จักจำเลยที่ 3 กับพวกมาก่อนไม่มีเหตุให้ต้องระแวงสงสัยว่าจะแกล้งเบิกความปรักปรำจำเลย นอกจากนี้ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศ.และสิบตำรวจตรีพ.ยังตรงกันว่า เมื่อไปถึงบ้านที่เกิดเหตุปรากฏว่าประตูหน้าต่างบ้านนั้นปิดทั้งหมด ซึ่งหากในวันนั้นมีการ เปียแซร์ดังที่จำเลยที่ 3 ต่อสู้ ก็ไม่น่าจะต้องมีการปิด ประตูหน้าต่างกันแต่อย่างใด ทั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกศ. เรียกให้เปิดประตูหน้าต่างจำเลยที่ 3 ก็วิ่งหนีออกไป ทางหลังบ้าน โดยในมือกำ ถุงพลาสติกบรรจุเมทแอมเฟตามีน 5 เม็ด และพวกของจำเลยที่ 3 อีก 2 คน ต่างก็มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุ อยู่ในถุงพลาสติกคนละ 1 ใบ โดยเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกครอบครองไว้นั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 300 เม็ด ที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง และหลอด พลาสติกสีเหลืองที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุ น่าเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่จำเลยที่ 3 กับพวกนั้น เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกแต่ละคนแบ่งแยก ไปจากเมทแอมเฟตามีนที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดงและใน หลอดพลาสติกสีเหลือง การที่จำเลยที่ 3 กับพวกแบ่งแยกใส่ ถุงพลาสติกถุงละ 5 เม็ด หรือ 10 เม็ด ก็เพื่อความสะดวก ในการจำหน่าย จึงฟังได้ว่าจำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมี เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 328 เม็ดหนัก 31.25 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 67, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, และริบของกลางจำเลยที่ 1 ให้การและแก้ไขคำให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพ 10 เม็ด ปฏิเสธว่ามีได้มีเมทแอมเฟตามีนตามจำนวนในฟ้องไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพจำเลยที่ 3 ให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพจำนวน 5 เม็ด ส่วนที่เหลืออีก 323 เม็ด เป็นของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 ไม่ได้รู้เห็นเกี่ยวข้องด้วยศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกคนละ 10 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 5 ปี ริบของกลางจำเลยที่ 1 และที่ 3 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิจารณาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสามคนละ 8 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 ปี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยที่ 3 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาโต้แย้งคัดค้านว่า เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยที่ 3 กับพวกได้พร้อมกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 328 เม็ด คำนวนเป็นสารบริสุทธิ์หนัก 3.094 กรัม คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 ว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่โจทก์มีร้อยตำรวจเอกศิริชัยครูประเสริฐวัฒนา และสิบตำรวจตรีไพโรจน์ รุ่งเรือง ผู้จับกุมจำเลยที่ 3 กับพวกเบิกความว่า ก่อนจับกุมจำเลยที่ 3 กับพวก

ประมาณ 2 สัปดาห์ ร้อยตำรวจเอกศิริชัยสืบทราบที่บ้านที่เกิดเหตุซึ่งจำเลยที่ 1 และที่ 2 เช่าอยู่ นั้น มีการขายเมทแอมเฟตามีน ในวันเกิดเหตุร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ขอหมายค้นจากพันตำรวจตรี วสันต์ แก้วแสงเอก และนำกำลังตำรวจรวม 10 คน ไปยังบ้านที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงปรากฏว่าบ้าน ที่เกิดเหตุปิดประตูหน้าต่าง ร้อยตำรวจเอกศิริชัย จึงให้สืบทตำรวจตรีไพรสนอ้อมไปทางหลังบ้าน ส่วนร้อยตำรวจเอกศิริชัยปีนขึ้นไปดูภายในบ้านทางช่องลมหน้าบ้าน เห็นจำเลยที่ 3 กับพวกนั่ง รวมกันอยู่บนพื้นกลางบ้าน ต่อจากนั้นร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ลงมาแล้วเรียกให้คนในบ้านเปิด ประตู ปรากฏว่าจำเลยที่ 3 วิ่งไปเปิดประตูหลังบ้านเพื่อหลบหนี จึงถูกสืบทตำรวจตรีไพรสนซึ่งดักรอ อยู่จับตัวไว้ได้ หลังจากนั้นพวกของจำเลยที่ 3 ได้เปิดประตูหน้าบ้านให้ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวก เข้าไปในบ้าน ปรากฏว่าบริเวณพื้นกลางบ้านที่จำเลยที่ 3 กับพวกนั่งล้อมวงกัน มีถุงพลาสติกสีแดง 1 ใบ หลอดพลาสติกสีเหลืองมีฝาปิด 1 หลอด วางอยู่ ซึ่งสืบทตำรวจตรีไพรสนเปิดออกดูต่อหน้า จำเลยที่ 3 กับพวก พบเมทแอมเฟตามีนสีเหลืองส้มเม็ดกลมแบนอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง 200 เม็ด และอยู่ในหลอดพลาสติกยาวประมาณ 10 เซนติเมตร 100 เม็ด ตรวจค้นตัวจำเลยที่ 3 พบในมือ ข้างขวากำ ถุงพลาสติกมีเมทแอมเฟตามีนลักษณะเดียวกัน 5 เม็ด และพบเมทแอมเฟตามีนที่มี ลักษณะเดียวกันที่กระเป๋ากางเกงจำเลยที่ 1 จำนวน 10 เม็ด และกระเป๋าเสื้อของจำเลยที่ 2 จำนวน 5 เม็ด กับยังพบเมทแอมเฟตามีนอีก 8 เม็ด ตกอยู่ที่พื้นห้องน้ำด้วย ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวกจึง ควบคุมจำเลยที่ 3 กับพวกพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโป่ง เห็นว่าพยานโจทก์ดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่และไม่เคยรู้จัก จำเลยที่ 3 กับพวกมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ต้องระวางสงสัยว่า จะแกล้งเบิกความปรักปรำจำเลย นอกจากนี้ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศิริชัยและสืบทตำรวจตรีไพรสนยังตรงกันว่าเมื่อไปถึง บ้านที่เกิดเหตุปรากฏว่า ประตูหน้าต่างบ้านนั้นปิดทั้งหมด ซึ่งหากในวันนั้นมีการเปื้อนกันดังที่ จำเลยที่ 3 ต่อสู้ ก็ไม่น่าจะต้องมีการปิดประตูหน้าต่างกันแต่อย่างใดทั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกศิริชัย เรียกให้เปิดประตูหน้าบ้านจำเลยที่ 3 ก็วิ่งหนีออกไปทางหลังบ้านโดยในมือกำ ถุงพลาสติกบรรจุ เมทแอมเฟตามีน 5 เม็ด และพวกของจำเลยที่ 3 อีก 2 คน ต่างก็มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุอยู่ใน ถุงพลาสติกคนละ 1 ใบโดยเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกครอบครองไว้นั้นมีลักษณะ เช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 300 เม็ด ที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง และหลอดพลาสติก สีเหลืองที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุ น่าเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่ตัวจำเลยที่ 3 กับพวกนั้น เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกแต่ละคนแบ่งแยกไปจากเมทแอมเฟตามีนที่ บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดงในหลอดพลาสติกสีเหลือง การที่จำเลยที่ 3 กับพวกแบ่งแยกใส่ ถุงพลาสติกถุงละ 5 เม็ด หรือ 10 เม็ด ก็เพื่อความสะดวกในการจำหน่าย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลย ที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่จำเลยที่ 3 ฎีกาขอให้ลงโทษ สถานเบา นั้น เห็นว่า จำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองถึง 328 เม็ด ซึ่ง ถือได้ว่าเป็นจำนวนมาก ดังนั้น โทษที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลงแก่จำเลยที่ 3 จึงเป็นคุณมากอยู่แล้ว ส่วนฎีกาของจำเลยที่ 3 ในประการอื่นล้วนแต่ไม่เป็นสาระแก่คดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษา ลงโทษจำเลยที่ 3 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน(เรื่องฤทธิ์ ศรีวรรณะ-ไพโรจน์ คำอ่อน-ณรงค์ศักดิ์ วิจิตรสาระวงศ์)แหล่งที่มาสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ แผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุ การวินิจฉัยชี้ขาดนักพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 104 และ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 ให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจเต็มที่และอย่าง

กว้างขวาง การใช้ดุลพินิจไม่ใช่เรื่องทำตามอำเภอใจ แต่ทำโดยเหตุผลที่สุจริตชนมองเห็นว่าเป็นธรรมศาลอาจชั่งน้ำหนักคำพยานโดยใช้เหตุผลธรรมดา (CommonSense), กฎแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (LawofIdentity), กฎแห่งความขัดกัน (LawofContradiction), กฎแห่งความเป็นครึ่ง ๆ กลาง ๆ (LawofExcludedMiddle) หรือกฎแห่งความมีเหตุผลอันสมควร(LawofSufficientReason) คำเบิกความของพยานที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจจะมีน้ำหนักรับฟังได้หรือไม่นอกจากพิจารณาจากกฎแห่งการชั่งน้ำหนักคำพยานดังกล่าวแล้ว คำเบิกความของพยานนั้นจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับพยานหลักฐานอื่น ๆ อีกด้วย แนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่เคยวินิจฉัยทำนองว่าคำเบิกความของเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปฏิบัติราชการไปตามอำนาจหน้าที่และพยานไม่เคยมีสาเหตุ ไม่เคยรู้จักจำเลยมาก่อน แต่คำเบิกความนั้นขัดต่อหลักเหตุผล ขัดกับพยานหลักฐานอื่นหรือกรณีคำพยานตกอยู่ในความสงสัย ศาลก็ไม่นับรับฟัง เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4499/2531,1581/2530,2182/2533,3451/2535และ 1173/2536 เป็นต้น แนวคำพิพากษาศาลฎีกาว่าคำเบิกความของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งกระทำการตามหน้าที่ ไม่มีสาเหตุกับจำเลยมาก่อนเสมือนหนึ่งเป็นพยานคนกลางเชื่อมโยงสอดคล้องกับพยานหลักฐานอื่นไม่มีข้อพิรุธ ศาลรับฟัง เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 39/2534,109/2534,410/2536,413/2536,5080/2541 เป็นต้น คำพิพากษาศาลฎีกาฉบับที่หมายเหตุนี้พยานโจทก์เป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ ไม่เคยรู้จักจำเลยมาก่อน เบิกความตรงกันสองปากและคำเบิกความสอดคล้องกับเมทแอมเฟตามีนของกลางที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุกับเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่ตัวจำเลย และเป็นไปตามหลักเหตุผลธรรมดาว่าจำเลยกระทำการผิดกฎหมายอยู่ภายในบ้านย่อมต้องระมัดระวังปกปิดมิให้ผู้อื่นรู้เห็น บ้านที่เกิดเหตุจึงปิดประตูหน้าต่างทั้งหมด เป็นคำพยานที่มีน้ำหนักให้รับฟัง สุชาติชาติปัญญาวุฒิคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 328 เม็ดหนัก 31.25 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 67, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, และริบของกลางจำเลยที่ 1 ให้การและแก้ไขคำให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพ 10 เม็ด ปฏิเสธว่ามีได้มีเมทแอมเฟตามีนตามจำนวนในฟ้องไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพจำเลยที่ 3 ให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพจำนวน 5 เม็ด ส่วนที่เหลืออีก 323 เม็ดเป็นของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 ไม่ได้รู้เห็นเกี่ยวข้องด้วยศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกคนละ 10 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 5 ปี ริบของกลางจำเลยที่ 1 และที่ 3 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสามคนละ 8 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 ปี นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยที่ 3 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาโต้แย้งคัดค้านว่า เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยที่ 3 กับพวกได้พร้อมกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 328 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หนัก 3.094 กรัม คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 ว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกับพวก

กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่โจทก์มีร้อยตำรวจเอกศิริชัยครูประเสริฐวัฒนา และสิบตำรวจตรีไพโรจน์ รุ่งเรือง ผู้จับกุมจำเลยที่ 3 กับพวกเบิกความว่า ก่อนจับกุมจำเลยที่ 3 กับพวกประมาณ 2 สัปดาห์ ร้อยตำรวจเอกศิริชัยสืบทราบที่บ้านที่เกิดเหตุซึ่งจำเลยที่ 1 และที่ 2 เช่าอยู่ นั้น มีการขายเมทแอมเฟตามีน ในวันเกิดเหตุร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ขอหมายค้นจากพันตำรวจตรีวสันต์ แก้วแสงเอก และนำกำลังตำรวจรวม 10 คน ไปยังบ้านที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงปรากฏว่าบ้านที่เกิดเหตุปิดประตูหน้าต่าง ร้อยตำรวจเอกศิริชัย จึงให้สิบตำรวจตรีไพโรจน์อ้อมไปทางหลังบ้าน ส่วนร้อยตำรวจเอกศิริชัยปีนขึ้นไปดูภายในบ้านทางช่องลมหน้าบ้าน เห็นจำเลยที่ 3 กับพวกนั่งรวมกันอยู่บนพื้นกลางบ้าน ต่อจากนั้นร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ลงมาแล้วเรียกให้คนในบ้านเปิดประตูปรากฏว่าจำเลยที่ 3 วิ่งไปเปิดประตูหลังบ้านเพื่อหลบหนี จึงถูกสิบตำรวจตรีไพโรจน์ซึ่งดักรอยุ่จับตัวไว้ได้ หลังจากนั้นพวกของจำเลยที่ 3 ได้เปิดประตูหน้าบ้านให้ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวกเข้าไปในบ้าน ปรากฏว่าบริเวณพื้นกลางบ้านที่จำเลยที่ 3 กับพวกนั่งล้อมวงกัน มีถุงพลาสติกสีแดง 1 ใบ หลอดพลาสติกสีเหลืองมีฝาปิด 1 หลอด วางอยู่ ซึ่งสิบตำรวจตรีไพโรจน์เปิดออกดูต่อหน้าจำเลยที่ 3 กับพวก พบเมทแอมเฟตามีนสีเหลืองส้มเม็ดกลมแบนอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง 200 เม็ด และอยู่ในหลอดพลาสติกยาวประมาณ 10 เซนติเมตร 100 เม็ด ตรวจค้นตัวจำเลยที่ 3 พบในมือข้างขวากำ ถุงพลาสติกมีเมทแอมเฟตามีนลักษณะเดียวกัน 5 เม็ด และพบเมทแอมเฟตามีนที่มีลักษณะเดียวกันที่กระเป๋ากางเกงจำเลยที่ 1 จำนวน 10 เม็ด และกระเป๋าสีของจำเลยที่ 2 จำนวน 5 เม็ด กับยังพบเมทแอมเฟตามีนอีก 8 เม็ด ตกอยู่ที่พื้นห้องน้ำด้วย ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวกจึงควบคุมจำเลยที่ 3 กับพวกพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโป่ง เห็นว่าพยานโจทก์ดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่และไม่เคยรู้จักจำเลยที่ 3 กับพวกมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ต้องระวางสงสัยว่า จะแกล้งเบิกความปรักปรำจำเลย นอกจากนี้ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศิริชัยและสิบตำรวจตรีไพโรจน์ยังตรงกันว่าเมื่อไปถึงบ้านที่เกิดเหตุปรากฏว่า ประตูหน้าต่างบ้านนั้นปิดทั้งหมด ซึ่งหากในวันนั้นมีการเปื้อนแชร์กันดังที่จำเลยที่ 3 ต่อสู้ ก็ไม่น่าจะต้องมีการปิดประตูหน้าต่างกันแต่อย่างใดทั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกศิริชัยเรียกให้เปิดประตูหน้าบ้านจำเลยที่ 3 ก็วิ่งหนีออกไปทางหลังบ้านโดยในมือกำ ถุงพลาสติกบรรจุเมทแอมเฟตามีน 5 เม็ด และพวกของจำเลยที่ 3 อีก 2 คน ต่างก็มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุอยู่ในถุงพลาสติกคนละ 1 ใบโดยเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกครอบครองไว้นั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 300 เม็ด ที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง และหลอดพลาสติกสีเหลืองที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุ น่าเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่ตัวจำเลยที่ 3 กับพวกนั้น เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกแต่ละคนแบ่งแยกไปจากเมทแอมเฟตามีนที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดงในหลอดพลาสติกสีเหลือง การที่จำเลยที่ 3 กับพวกแบ่งแยกใส่ถุงพลาสติกถุงละ 5 เม็ด หรือ 10 เม็ด ก็เพื่อความสะดวกในการจำหน่าย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่จำเลยที่ 3 ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบา นั้น เห็นว่า จำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองถึง 328 เม็ด ซึ่งถือได้ว่าเป็นจำนวนมาก ดังนั้น โทษที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลงแก่จำเลยที่ 3 จึงเป็นคุณมากอยู่แล้ว ส่วนฎีกาของจำเลยที่ 3 ในประการอื่นล้วนแต่ไม่เป็นสาระแก่คดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 3 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 56/2542 พนักงานอัยการ จังหวัดราชบุรีโจทก์นาย ณรงค์ ปิรติ กับพวกจำเลย ป.วิ.อ. ม. 227 พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2465 ม.

15, ม. 66 พยานโจทก์เป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่ และไม่เคยรู้จักจำเลยที่ 3 กับพวกมาก่อนไม่มีเหตุให้ต้องระแวงสงสัยว่าจะแก้งเปิดความปรักปรำจำเลย นอกจากนี้ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศ.และสิบตำรวจตรีพ.ยังตรงกันว่า เมื่อไปถึงบ้านที่เกิดเหตุปรากฏว่าประตูหน้าต่างบ้านนั้นปิดทั้งหมด ซึ่งหากในวันนั้นมีการ เปียแซร์ดังที่จำเลยที่ 3 ต่อสู้ ก็ไม่น่าจะต้องมีการปิด ประตูหน้าต่างกันแต่อย่างใด ทั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกศ. เรียกให้เปิดประตูหน้าบ้านจำเลยที่ 3 ก็วิ่งหนีออกไป ทางหลังบ้าน โดยในมือกำ ถุงพลาสติกบรรจุเมทแอมเฟตามีน 5 เม็ด และพวกของจำเลยที่ 3 อีก 2 คน ต่างก็มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุ อยู่ในถุงพลาสติกคนละ 1 ใบ โดยเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกครอบครองไว้นั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 300 เม็ด ที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง และหลอด พลาสติกสีเหลืองที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุ น่าเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่จำเลยที่ 3 กับพวกนั้น เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกแต่ละคนแบ่งแยก ไปจากเมทแอมเฟตามีนที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดงและใน หลอดพลาสติกสีเหลือง การที่จำเลยที่ 3 กับพวกแบ่งแยกใส่ ถุงพลาสติกคนละ 5 เม็ด หรือ 10 เม็ด ก็เพื่อความสะดวก ในการจำหน่าย จึงฟังได้ว่าจำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมี เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 328 เม็ดหนัก 31.25 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 67, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, และริบของกลางจำเลยที่ 1 ให้การและแก้ไขคำให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพ 10 เม็ด ปฏิเสธว่ามีได้มีเมทแอมเฟตามีนตามจำนวนในฟ้องไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพจำเลยที่ 3 ให้การว่า มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อเสพจำนวน 5 เม็ด ส่วนที่เหลืออีก 323 เม็ด เป็นของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 ไม่ได้รู้เห็นเกี่ยวข้องด้วยศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกคนละ 10 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 5 ปี ริบของกลางจำเลยที่ 1 และที่ 3 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสามคนละ 8 ปี จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 ปี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยที่ 3 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาโต้แย้งคัดค้านว่า เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยที่ 3 กับพวกได้พร้อมกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 328 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หนัก 3.094 กรัม คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 ว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่โจทก์มีร้อยตำรวจเอกศิริชัยครูประเสริฐวัฒนา และสิบตำรวจตรีไพโรจน์ รุ่งเรือง ผู้จับกุมจำเลยที่ 3 กับพวกเบิกความว่า ก่อนจับกุมจำเลยที่ 3 กับพวกประมาณ 2 สัปดาห์ ร้อยตำรวจเอกศิริชัยสืบทราบที่บ้านที่เกิดเหตุซึ่งจำเลยที่ 1 และที่ 2 เช่าอยู่ นั้น มีการขายเมทแอมเฟตามีน ในวันเกิดเหตุร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ขอหมายค้นจากพันตำรวจตรีวสันต์ แก้วแสงเอก และนำกำลังตำรวจรวม 10 คน ไปยังบ้านที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงปรากฏว่าบ้านที่เกิดเหตุปิดประตูหน้าต่าง ร้อยตำรวจเอกศิริชัย จึงให้สิบตำรวจตรีไพโรจน์อ้อมไปทางหลังบ้าน ส่วนร้อยตำรวจเอกศิริชัยป็นขึ้นไปดูภายในบ้านทางช่องลมหน้าบ้าน เห็นจำเลยที่ 3 กับพวกนั่ง

รวมกันอยู่บนพื้นกลางบ้าน ต่อจากนั้นร้อยตำรวจเอกศิริชัยได้ลงมาแล้วเรียกให้คนในบ้านเปิดประตู ปรากฏว่าจำเลยที่ 3 วิ่งไปเปิดประตูหลังบ้านเพื่อหลบหนี จึงถูกสืบตำรวจตรีไพรสนซึ่งดักรออยู่จับตัวไว้ได้ หลังจากนั้นพวกของจำเลยที่ 3 ได้เปิดประตูหน้าบ้านให้ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวกเข้าไปในบ้าน ปรากฏว่าบริเวณพื้นกลางบ้านที่จำเลยที่ 3 กับพวกนั่งล้อมวงกัน มีถุงพลาสติกสีแดง 1 ใบ หลอดพลาสติกสีเหลืองมีฝาปิด 1 หลอด วางอยู่ ซึ่งสืบตำรวจตรีไพรสนเปิดออกดูต่อหน้าจำเลยที่ 3 กับพวก พบเมทแอมเฟตามีนสีเหลืองส้มเม็ดกลมแบนอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง 200 เม็ด และอยู่ในหลอดพลาสติกยาวประมาณ 10 เซนติเมตร 100 เม็ด ตรวจค้นตัวจำเลยที่ 3 พบในมือข้างขวากำ ถุงพลาสติกมีเมทแอมเฟตามีนลักษณะเดียวกัน 5 เม็ด และพบเมทแอมเฟตามีนที่มีลักษณะเดียวกันที่กระเป๋ากางเกงจำเลยที่ 1 จำนวน 10 เม็ด และกระเป๋าเสื้อของจำเลยที่ 2 จำนวน 5 เม็ด กับยังพบเมทแอมเฟตามีนอีก 8 เม็ด ตกอยู่ที่พื้นห้องน้ำด้วย ร้อยตำรวจเอกศิริชัยกับพวกจึงควบคุมจำเลยที่ 3 กับพวกพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโป่ง เห็นว่าพยานโจทก์ดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตำรวจได้ปฏิบัติราชการไปตามหน้าที่และไม่เคยรู้จักจำเลยที่ 3 กับพวกมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ต้องระวางสงสัยว่า จะแกล้งเบิกความปรักปรำจำเลย นอกจากนี้ตามคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศิริชัยและสืบตำรวจตรีไพรสนยังตรงกันว่าเมื่อไปถึงบ้านที่เกิดเหตุปรากฏว่า ประตูหน้าต่างบ้านนั้นปิดทั้งหมด ซึ่งหากในวันนั้นมีการเปียแชร์กันดังที่จำเลยที่ 3 ต่อสู้ ก็ไม่น่าจะต้องมีการปิดประตูหน้าต่างกันแต่อย่างใดทั้งเมื่อร้อยตำรวจเอกศิริชัยเรียกให้เปิดประตูหน้าบ้านจำเลยที่ 3 ก็วิ่งหนีออกไปทางหลังบ้านโดยในมือกำ ถุงพลาสติกบรรจุเมทแอมเฟตามีน 5 เม็ด และพวกของจำเลยที่ 3 อีก 2 คน ต่างก็มีเมทแอมเฟตามีนบรรจุอยู่ในถุงพลาสติกคนละ 1 ใบโดยเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกครอบครองไว้นั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 300 เม็ด ที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดง และหลอดพลาสติกสีเหลืองที่วางอยู่บริเวณพื้นกลางบ้านที่เกิดเหตุ น่าเชื่อว่าเมทแอมเฟตามีนที่จับได้ที่ตัวจำเลยที่ 3 กับพวกนั้น เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 3 กับพวกแต่ละคนแบ่งแยกไปจากเมทแอมเฟตามีนที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีแดงในหลอดพลาสติกสีเหลือง การที่จำเลยที่ 3 กับพวกแบ่งแยกใส่ถุงพลาสติกถุงละ 5 เม็ด หรือ 10 เม็ด ก็เพื่อความสะดวกในการจำหน่าย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่จำเลยที่ 3 ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาเห็น จำเลยที่ 3 กับพวกร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองถึง 328 เม็ด ซึ่งถือได้ว่าเป็นจำนวนมาก ดังนั้น โทษที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลงแก่จำเลยที่ 3 จึงเป็นคุณมากอยู่แล้ว ส่วนฎีกาของจำเลยที่ 3 ในประการอื่นล้วนแต่ไม่เป็นสาระแก่คดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 3 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

เรื่องฎหรี ศรีวรธนะ . ไพโรจน์ คำอ่อน . ณรงค์ศักดิ์ วิจิตรสาระวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา . ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/56/2542>